

ÎNCHEIERE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Erhan Vasile, reprezentat de avocatul Pascal Veronica,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Erhan Vasile împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, lui Gherciu Boris și Gherciu Maria cu privire la obligarea înregistrării dreptului de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Pascal Veronica în interesele lui Erhan Vasile și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 decembrie 2015 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 19 august 2014, Erhan Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva OCT Chișinău și lui Gherciu Boris cu privire la obligarea înregistrării dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a invocat că la 28 februarie 2011 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Gherciu Boris cu privire la încasarea datoriei în mărime de 21 940 euro.

Conform hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 10 mai 2011, devenită irevocabilă la data de 08 iunie 2011 acțiunea a fost admisă, fiind încasat din contul lui Gherciu Boris în beneficiul său a datoriei în sumă de 21 940 euro sau echivalentul în lei moldovenești la cursul oficial de schimb stabilit de BNM la ziua executării hotărârii.

Hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă la data de 08 iunie 2011.

La 06 septembrie 2011 a înaintat spre executare titlul executoriu nr. 2-31111/11 din 10 mai 11 în baza căruia s-a dispus intentarea procedurii de executare, fiind emisă încheierea nr.064-968/11.

Ca urmare, la 21 noiembrie 2011 executorul judecătoresc a aplicat sechestrul pe bunurile debitorului, iar până în prezent nu a mai efectuat nici o măsură în vederea executării hotărârii judecătorești.

Indică reclamantul că deși hotărârea instanței de judecată a devenit definitivă și irevocabilă, până la data de 08 iunie 2011 nu a fost executată, din care motiv i-a fost limitat direct dreptul creditorului de a dispune de creanța sa din contul debitorului.

Mai mult, în cadrul executării s-a stabilit că debitorul nu are bunuri care pot fi urmărite în scopul executării hotărârii sus menționate, cu excepția casei individuale

de locuit din comuna Grătiești, str. Constantin Brîncuși 31, mun. Chișinău, care este finalizată, dar nu a fost înregistrată în Registrul bunurilor imobile.

Consideră că, pârâtul nu a înregistrat dreptul de proprietate asupra casei individuale de locuit și nu dorește să o facă, în scopul eschivării de la executarea hotărârii, fapt ce face imposibilă urmărirea patrimoniului debitorului în condițiile achitării datoriei conform hotărârii judecătorești.

În context, menționează că în baza art. art. 505, 599 Cod Civil, art. 28 alin. (1), lit. d) din Legea cadastrului bunurilor imobile în coroborare cu art. 215 Cod civil, înregistrarea dreptului asupra bunului imobil se face în temeiul hotărârii instanței de judecată.

La fel, susține că conform informației electronice a ÎS „Cadastru” din 20 noiembrie 2011, obținute de la executorul judecătoresc Doroftei Igor pe terenul cu nr. cadastral 0155217.485 a fost înregistrată construcția casei individuale de locuit, iar ulterior înregistrarea a fost stinsă fără nici un temei legal.

Solicită Erhan Vasile, obligarea OCT Chișinău, filiala ÎS „Cadastru” să înregistreze după Gherciu Boris dreptul de proprietate asupra imobilului din str. Constantin Brîncuși 31, comuna Grătiești, mun. Chișinău.

Ulterior, la 08 iunie 2015, Erhan Vasile, reprezentat de avocatul Pascal Veronica a depus cerere de concretizare a cerințelor menționând că la 11 iunie 2002 a fost legalizată atribuirea în proprietate a terenului pentru construcție cu suprafața de 0,1291 ha în comuna Grătiești, str. Constantin Brîncuși 31, mun. Chișinău, eliberat și înregistrat după Gherciu Maria în baza deciziei APL nr. 1.1 din 26 ianuarie 1994.

Pe terenul în cauză Gherciu Maria și Gherciu Boris au construit o casă individuală de locuit, pe care au finalizat-o însă nu au înregistrat-o în Registrul bunurilor imobile în scopul eschivării de la executarea hotărârilor judecătorești.

Potrivit informației electronice a ÎS „Cadastru” din 20 noiembrie 2011, obținute de la executorul judecătoresc Doroftei Igor, pe terenul cu nr. cadastral 0155217.485 a fost înregistrată construcția casei individuale de locuit, însă ulterior înregistrarea a fost stinsă fără nici un temei legal.

Consideră că pârâții în scopul eschivării de la executarea hotărârii judecătorești au radiat dreptul de proprietate, fapt care face imposibilă urmărirea patrimoniului debitorului în condițiile achitării datoriei conform hotărârii judecătorești.

Solicită Erhan Vasile, atragerea Mariei Ghercea în proces în calitate de pârât, obligarea OCT Chișinău, filiala ÎS „Cadastru” să înregistreze după Gherciu Boris și Gherciu Maria dreptul de proprietate asupra imobilului din str. Constantin Brîncuși 31, comuna Grătiești, mun. Chișinău cu titlu de proprietate în devălmășie a soților și încasarea în mod solidar din contul lui Gherciu Boris și Gherciu Maria a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 08 iunie 2015, a fost admisă demersul reclamantului Erhan Vasile, reprezentat de avocatul Pascal Veronica și a fost atras în proces în calitate de pârât Gherciu Maria.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 03 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2017, a fost respins apelul declarat de avocatul Pascal Veronica în interesele lui Erhan Vasile și menținută hotărârea primei instanțe.

În favoarea concluziei adoptate, instanțele ierarhic inferioare cu referire la circumstanțele cauzei au reținut prevederile art. art. 505, 599 Cod civil ce reglementează aspecte ce țin de dreptul de a cere rectificarea și acțiunea oblică și au

remarcat că în cadrul examinării cauzei nu a fost probat faptul că bunul imobil cu nr. cadastral 0155217485 aparține cu drept de proprietate debitorului Gherciu Boris, sau că acesta este un bun deținut comun în devălmășie cu Gherciu Maria.

Totodată instanțele au stabilit că probele prezentate nu atestă dacă că bunul a fost achiziționat pe parcursul aflării pârâților în căsătorie, anterior căsătoriei sau în timpul căsătoriei, iar faptul că Gherciu Boris a recunoscut că se află în căsătorie cu Gherciu Maria nu schimbă statutul bunului imobil.

Iar, constatând că potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile eliberat de Agenția Relații Funciare și Cadastru a ÎS „Cadastru” la 20 noiembrie 2011, dreptul de proprietate a Mariei Gherciu a fost radiat, fapt declarat de însăși Erhan Vasile instanțele au concluzionat că bunul imobil mun. Chișinău, com. Grățiești, sar. Grățiești, str. Constantin Brîncuși 31 nu poate fi proprietatea comună în devălmășie a soților Gherciu.

Subsecvent, instanțele au reținut că urmare a cererii privind rectificarea unei intabulări sau înscrieri provizorii în temeiul art. 29 al Legii Cadastrului bunurilor imobile coroborat cu pct. 4 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 2 din 27 martie 2006, urmează a fi prezentate înscrieri ce dovedesc dreptul de proprietate.

Pe când, Erhan Vasile nu a prezentat instanței un careva înscris care ar demonstra temeiul radierii dreptului de proprietate al Mariei Gherciu din Registrul bunurilor imobile sau care ar demonstra dreptul de proprietate al ultimei pentru reînregistrarea acestuia.

Mai mult, instanțele au menționat că reieșind din scrisoarea ÎS „Cadastru” din 01 noiembrie 2016, pe terenul situat pe str. Brîncuși 31, sat. Grățiești, com. Grățiești mun. Chișinău se reflectă existența unei construcții locativ individuale nefinisate, însă careva acte conform art. 28 al Legii cadastrului bunurilor imobile ce ar confirma dreptul de proprietate al Mariei Gherciu asupra acestei construcții nu au fost prezentate.

La data de 17 mai 2017, Erhan Vasile, reprezentat de avocatul Pascal Veronica, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel menționând că instanța de apel a examinat cauza în lipsa părților sa și a avocatului său, prin ce i-a încălcat dreptul la apărare.

Totodată cu referire la fondul cauzei, recurentul a invocat că instanța de apel nu a constatat pe deplin toate probele și circumstanțele cauzei și a aplicat și interpretat eronat normele de drept material fapt ce a dus la emiterea unei soluții pasibile de a fi casată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei, decizia redactată a instanței de apel din 01 martie 2017, a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților inclusiv, recurentului Erhan Vasile la data de 11 mai 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 5614 anexată la dosar (f.d. 154), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către destinatari, materialele cauzei nu conțin.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul Erhan Vasile, reprezentat de avocatul Pascal Veronica s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 mai 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat

de Erhan Vasile, reprezentat de avocatul Pascal Veronica este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Erhan Vasile, reprezentat de avocatul Pascal Veronica nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Sub acest aspect, Colegiul apreciază critic argumentele recurentului cu referire la faptul că deși la data de 01 martie 2017, avocatul său Pascal Veronica se afla în concediu medical (staționar, cu copilul minor), iar în ședința de judecată avocatul stagiar a solicitat amânarea ședinței din motive de sănătate ale avocatului, instanța de apel a respins cererea cu privire la amânarea ședinței și a examinat cauza în lipsa părților, inclusiv și în lipsa dânsului, care a fost în imposibilitate de a se prezenta, iar instanța cunoștea motivele neprezentării.

Aceasta deoarece, după cum se constată din materialele cauzei, la examinarea litigiului în speță, inclusiv și în instanța de apel, recurentul Erhan Vasile a fost reprezentat de avocatul Pascal Veronica în baza mandatului Seria MA nr. 0230730 din 07 august 2014 și contractului de asistență juridică nr. 44 din 07 august 2014, (f.d. 15) iar potrivit recipisei ce se conține la dosar (f. d. 137) avocatul Pascal Veronica a fost înștiințat contrasemnătură despre ședința instanței de apel din 01 martie 2017 ora 10.00.

Însă, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel din 01 martie 2017 în ședința de judecată stabilită pentru 10 martie 2017, când a fost emisă și pronunțată decizia, avocatul Pascal Veronica nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării, respectiv instanța de apel conducându-se de prevederile art. 39 alin. (1) CPC, a dispus examinarea cauzei în lipsa părților.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Erhan Vasile, reprezentat de avocatul Pascal Veronica asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Erhan Vasile, reprezentat de avocatul Pascal Veronica ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Erhan Vasile, reprezentat de avocatul Pascal Veronica se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Tamara Chișca-Doneva